

Összevont évzáró szakosztályülés

Szakács László előadását tartja

Balról: Barlai Ágnes, dr. Barlai Zoltán és Szakasits Adél

Az Erdészettörténeti, a Közjóléti és a Közönségkapcsolatok Szakosztályai rendezésében került sor egyesületünk Fő utcai klubtermében Barlai Ervin méltatására, melyet Szakács László olvasott fel **„Erdő nélkül nincsen Magyarország”** címmel, kiemelve Barlai Ervin Gyula (1899–1967) zalai munkásságát, az egyszerű munkásemberek életkörülményeire való fogékonyságát, ma is példamutató bátorságát, melyet a hatalommal szemben mutatott, ha szakmai meggyőződésében gátolták.

Az előadó érdekességként megemlítette a Szilvagy–Sárdipusztai szárnyvonal költségszámítását, valamint az erdészházakat összekapcsoló telefonhálózat kiépítését.

Barlay határozott véleményét arról, hogy

- az erdőgazdálkodó kapja meg a fa magasabb szintű feldolgozásából eredő jövedelmet, azaz a nyereséget az erdészet fejlesztésére fordassa vissza;

- állománybecslés nélkül nem lehet okoszerű gazdálkodást folytatni;

- nemzetgazdasági szempontból kívánatos az, hogy azokat a mezőgazdasági területeket, amelyeken nem kielégítő a termés eredménye, az erdőhöz kell csatolni, mert ahhoz, hogy fában önellátók lehessünk, legalább 20% erdőszűkség szükséges;

- túlnyomású gőzzel végzett kezeléssel az akác-fűrészáru tulajdonságai befolyásolhatók.

Műcédrus találománya lehetővé tette a hazai ceruzagyártás folyamatosságát.

1967. július 3-án hunyt el, a pesterszébeti temetőben vettek tőle búcsút.

*

Rakonczay Zoltán mutatta be megjelent kötetét – „A természetvédelem tör-

ténete Magyarországon” – mely, mint mondotta, az utolsó munkája. (A méltatást lásd az októberi szám 317. oldalán Bartha Dénes tollából.)

*

„Valami keresek,
Valamit nem lelek,
Valami nincsen meg,
valami elveszett...”

Domokos Nagy Imre mutatta be „Reménység” c. verseskötetét, melynek előszövegében írja:

„Több mint fél évszázad öröme és bánata, ma is szívet melengető vagy szívet szorító, megmosolyogtató vagy könnycseppet ma is előszólító emlékeit tartalmazza ez a kötet, miközben végig lehet kísérni benne, hogy az érzékeny és lelkes kamaszból mi maradt meg, és mi változott, mire nyugdíjas tanár és nagypapa lett.”

*
Végezetül a most megjelent „Gyökök és lombok – erdészportrék” hetedik kötetét ismertette a szerkesztő, Pápai Gábor. A sorozatot Fúják József erdőmérnök méltatta.

Honlapjaink:

www.oe.hu

www.erdeszetilapok.hu

www.forestpress.hu

www.erdo.hu